

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 1999.
БРОЈ 657/99, ГОДИНА X

НЕСПОСОБНЕ И НЕОДГОВОРНЕ ТРЕБА РАСПУСТИТИ

На веси о иницијативи председника Републике Српске Николе Поплашена за распуштање Народне скупштине Републике Српске, редакција наших новина одлучила је да ради објективног информисања грађана у цјелини објави писмо које је председник Републике 30. августа упутио з. Петру Ђокићу, председнику Скупштине и з. Милораду Додику, председнику Владе.

У писму се износе бројни аргуменати који јасно показују да Народна скупштина Републике Српске не врши своју функцију у складу са Уставом Републике Српске и скупштинским Пословником.

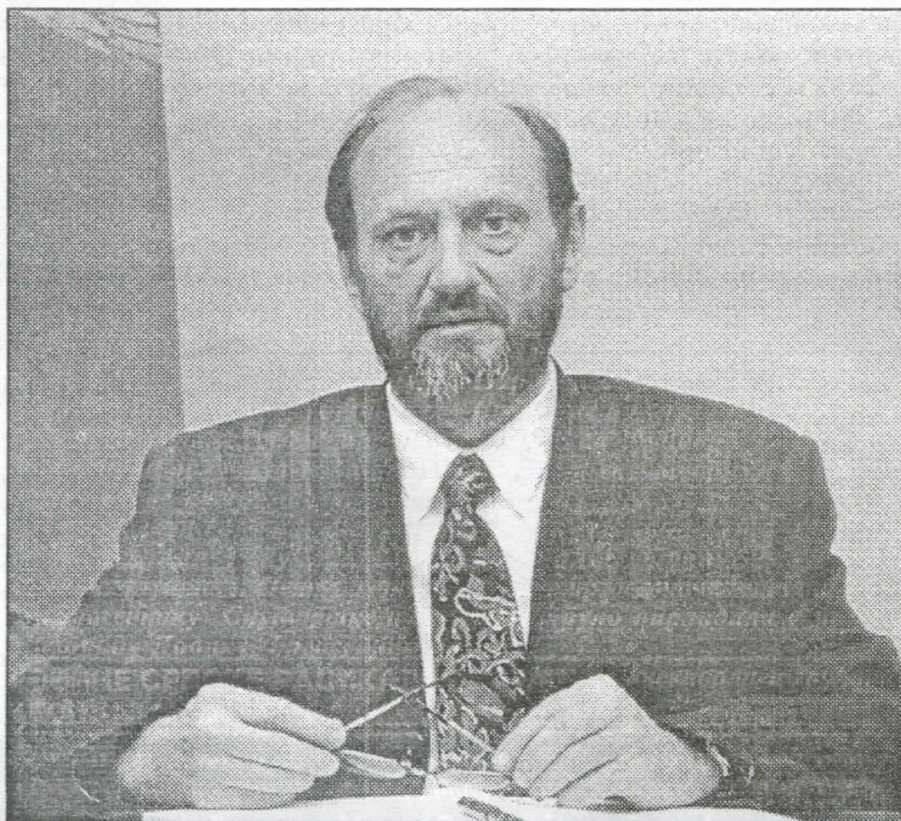
Са сјановишћа Српске радикалне странке републике Српске председничка иницијатива је потпуно ојравдана и пожељна.

Њу су очекивали и грађани

Републике Српске видно незадовољни радом посланика као и политичком посланичких клубова странака из Коалиције Сложа која је присјала на поцењивачке, антисрпске и антидејтонске услове Алије Изетибеговића.

Алармантне веси о приоритетном уласку у Владу Републике Српске странке демократске акције и других странака из муслиманске коалиције, која даје подршку Милораду Додику, на посебно ојравдавају председничку иницијативу за распуштање Скупштине. Познао је и то да се већ дуго у лабораторијама високог представника припрема одлука којом би високи представник распустио Скупштину Републике Српске и тиме коначно потврдио своју супермаију над демократски израженом вољом грађана Републике Српске.

Очијо је да у Републици Српској траје трагична уставнополитичка криза коју треба прекратишћим чвршим курсом и ушемељеним политичким савовима и одлукама. Дојринос председника Републике Николе Поплашена у шом смислу и до сада је био ојроман. Иницијатива за распуштање Скупштине још једном потврђује да је наш председник Републике личност са јасном политичком оријентацијом и бескојромисним односом када је у ишћању чување Републике Српске и зашћића демократских принципћа.

Председник Републике Српске Никола Поплашен

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

**НАРОДНА СКУПШТИНА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

*Господин Петар Ђокић, председник
ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Господин Милорад Додик,
председник*

У складу са својим овлашћењима из члана 72. Устава Републике Српске захтевам да ми доставите мишљење у вези са распуштањем Народне скупштине Републике Српске, најкасније до 3. септембра 1999. године.

У току свог досадашњег рада актуелни сазив Народне скупштине Републике Српске изабран на изборима одржаним у септембру 1998. године својим одлукама и активностима учинио је више повреда Устава Републике Српске, Пословника Народне скупштине Републике Српске и одредби Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини и припадајућих анекса (Дејтонски мировни споразум).

Народна скупштина Републике Српске оглушила се о своју функцију утврђену чланом 91. Устава Републике Српске у коме стоји: "После сваког конституисања

новоизабране Народне скупштине бира се нова влада."

Током мандата овог сазива Народне скупштине, Република Српска је доживела нарушавање територијалног интегритета услед одлуке арбитра Робертса Овена којом се за Брчко тражи статус дистрикта. Народна скупштина није адекватно одговорила својој уставној обавези да штити јединственост, недељивост и неotuђивост територије и интегритет Републике и није се адекватно супротставила кршењу члана V Анекса 2 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.

Посланици су толерисали не примерену игру са оставком владе Милорада Додика, што је произвело трагичне последице по питање Брчког и читаву Републику Српску. Тиме је Народна скупштина довела у питање свој легитимитет код грађана који су је бирали.

Супротно Дејтонском мировном споразуму и Уставу Републике Српске формирана је комисија за разграничење са Републиком Хрватском. Мандат те комисије није могао бити дефинисан на начин на који је то учињено јер је

Дејтонским мировним споразумом јасно одређено да тај део границе са Републиком Хрватском иде матицом реке Уне. Активности наших представника у заједничким органима и Владе Републике Српске, биле су потпуно супротне интересима Републике Српске и њених грађана. Резултат тога је неповољан уговор о разграничењу који је у супротности са Дејтонским мировним споразумом и Уставом Републике Српске. Народна скупштина Републике Српске је све време неоправдано толерисала овакве активности Владе Републике Српске.

Народни посланици и клубови посланика у Народној скупштини Републике Српске нису одговорно вршили своју функцију у вези са избором нове владе Републике Српске. Дозволили су да се суштине расправе о избору нове владе Републике Српске воде ван седница Народне скупштине. Овим су се одrekli своје уставне функције и пренели је на ужа страначка руководства која не уживају легалитет и легитимитет у вези са избором владе Републике Српске.

Народна скупштина Републи-

Господине председниче Републике,
Сматрам да иницијатива за разрешење председника Владе РС господина Додика долази у сасвим погрешно вријеме када РС очекује доношење коначне арбитражне одлуке и када свака нестабилност и сукоб наносе непроцјењиву штету интересима РС, које смо посљедњих мјесеци стрпљиво бранили, градећи једну нову, отворену, демократску и прогресивну политику у РС која је ипак, хтјели то неки или не признати дала велике резултате. У вези са свим претходно изнесеним чињеницама, а имајући у виду одредбе Устава РС мишљена сам да је иницијатива групе народних посланика за смјеном председника Владе РС господина Милорада Додика неаргументована и неприхватљива и да је треба одбацити.

Након што је председник Републике у маршу ове године изразио мишљење председника Скупштине Ђ. Ђокића у вези са сменом Владе добио је неозбиљан одговор, који сведочи о немоћи Скупштине, погрешној пољитичкој процени и шражичној подређености овог високог дома Милораду Додик.

ке Српске је на основу Устава Републике Српске (члан 91) искључиво надлежна за избор председника и чланова владе на основу предлога председника Републике (члан 80. тачка 2. Устава Републике

Реализација тих принципа - представљање, остварује се између осталог и кроз извршну полуку власти тј. одговарајућу владу.

Тиме је у крајњој дистанци учињена повреда члана 69. Устава

Републике Указом проглашава закон у року од седам дана од дана његовог усвајања у Народној скупштини..."

Афирмисањем ових смерница високог представника дерогирана

На мартовску иницијативу председника републике у вези са сменом председника Владе, Додик је између осталог одговорио: "Моје је мишљење да није у питању криза у функционисању Владе, напротив, Влада је у протеклом периоду остварила значајне резултате у датим могућностима (о чему су грађани, мање, више информисани) и обављала послове из своје надлежности у складу са законима и у оквиру својих уставних овлашћења".

Нама у редакцији "Велике Србије" након ових редака остаје да се запитамо гдје је Брчко, гдје је граница код Српске Костајнице, гдје су плате, гдје су пензије, гдје су страна улагања, гдје је јединство Републике Српске и гдје је наколоност страних сила?

Српске). Пословником Народне скупштине (члан 184, члан 185. и члан 186) утврђена је процедура избора. Посланици су ове одредбе прекршили. Именовани мандатар нису имали могућност да разговарају са клубовима посланика, а представници клубова нису се одазивали позивима председника Републике да се обаве консултације.

Рад посланика јасно је осуђен од стране грађана Републике Српске путем низа демонстрација и јавних саопштења бројних удружења и организација. Они су их позивали да промене политику или да поднесу оставке. Очито је по реакцији грађана да су се посланици понашали супротно вољи бирача и искључиво равнајући се према интересу представника међународних организација и

Републике Српске којим се каже: "Државна власт у Републици организује се на начелу поделе власти... Републику представља и њено државно јединство изражава председник Републике. Извршну власт врши влада...".

Практично сам као председник Републике био онемогућен да у складу са уставним начелом поделе власти представљам Републику у сарадњи са владом Републике Српске која је требала до сада бити изабрана.

Због односа актуелне Владе према институцији председника Републике нисам био у ситуацији да изражавам државно јединство.

Народна скупштина Републике Српске није санкционисала такво понашање Владе чиме је нарушила своје обавезе из члана

је институција председника Републике, а самим тим и V поглавље Устава Републике којим се дефинише организација Републике.

Тиме је Народна скупштина Републике Српске саучествовала и у повреди Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини коју је учинио високи представник Карлос Вестендорп, а у вези са противдејтонским проширењем надлежности високог представника.

Крајње драстичан облик повреде Устава Републике Српске и Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, Народна скупштина Републике Српске учинила је доношењем своје одлуке од 14. јула 1999. године којом је повучена Декларација Народне скупштине донесена 7. марта 1999. године. Народна

Додик ја трговао са Брчком. На његову иницијативу са Карлосом Вестендорпом је направљен споразум на основу кога је Додик признао противдејтонску арбитражну одлуку за Брчко, а Вестендорп доношењем противдејтонске одлуке о смени председника Републике неутралисао мандатара Младена Иванића који је имао подршку свих српских странака, па и већине посланика Додикове странке.

неких великих сила.

Деловање посланика против Устава и Пословника добило је облик угрожавања демократије и нарушавања интегритета Републике што је у оштрој супротности са чланом 31. став 2. Устава Републике Српске.

Спречавањем избора владе по предлогу председника Републике, већи број посланика није поштовао члан 80. Устава у коме се искључиво председнику Републике ставља у надлежност представљање Републике тј. успостављања принципа државне политике.

70. тачка 9. и члана 94. Устава Републике Српске. Председник техничке владе, Милорад Додик је уз подршку страног фактора узурпирао та овлашћења.

Очигледно деловање усмерено на нарушавање интегритета Републике Српске, што је супротно Уставу (члан 31), Народна скупштина је показала прихватајући смернице високог представника Карлоса Вестендорпа којима он покушава да институцију председника Републике разреши надлежности из члана 80. тачке 4. Устава која гласи: "Председник

скупштина Републике Српске одбила је да ми пружи подршку у настојањима да очувам интегритет институције председника Републике заштитом уставних одредби које одређују начин престанка мандата председника Републике (члан 87. и члан 88. Устава). Народна скупштина тиме није заштитила ни своју функцију из члана 70. став 1. Устава по којој је једино она надлежна да одлучује о промени Устава, а већинским гласањем је прихватила кршење Устава Републике Српске.

Овим је повређена и преамбу-

ла Устава у којој се полази од "природно, неотуђивог и непреносивог права српског народа" да "самостално одлучује о свом политичком и државном статусу" као и одлучности "српског народа да створи своју демократску државу засновану на владавини права".

Истовремено су посланици поново учествовали у повреди Анекса 10 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини коју је учинио високи представник Карлос Вестендорп, а у вези са противдејтонским проширењем надлежности високог представника што се види из Одлуке о смени председника Републике Српске.

Још више забрињава одлука високог представника за Босну и Херцеговину од 19. фебруара 1999. године о преносу врховне команде над Оружаним снагама Републике Српске на колективни орган председништва Босне и Херцеговине. Та одлука нема правну основу у вези са чланом V Анекса 4 Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини. Овом одлуком крши се и члан 106. Устава Републике Српске. Народна скупштина Републике Српске није адекватно одговорила својој обавези да заштити Устав Републике Српске и интегритет Републике Српске.

Посланици у Народној скупштини Републике Српске нису уважили моје образложење у вези са одбијањем да потпишем Указ за Закон о изменама и допунама Закона о Обавештајно-безбедној служби који је Скупштина усвојила на свом заседању 2. марта 1999. године. Тиме су повредили члан 80. Устава Републике Српске којим је бављење послова из области безбедности стављено у надлежност председнику Републике, а другим државним органима на начин утврђен законом.

Народна скупштина Републике Српске је повредила Устав Републике Српске не вршећи своје надлежности из члана 70. тачка 9. и члана 94. став 1. због изостајања санкција према министру правде Републике Српске.

По његовом наређењу казнене институције у Републици Срп-

ској одбиле су да спроведу више одлука о помиловању које сам донео. Народна скупштина Републике Српске је била обавезна да то санкционише јер је министар правде тиме повредио члан 80. тачка 5. Устава Републике Српске којим се у искључивој надлежности председника налази право да донесе одлуку о помиловању.

Услед хапшења народног посланика Радислава Брђанина Народна скупштина Републике Српске нашла се у ванредним околностима. СФОР је на јавном месту и без упозорења ухапсио народног посланика и испоручио га Хашком трибуналу. Посланик Брђанин је био на протеклим изборима кандидат који је добио верификацију Привремене изборне комисије. То је подразумевало и да се не налази на оптужницама Хашког трибунала. Његово хапшење је разлог за реалну сумњу у исправност изборног процеса. Тиме су у питање доведени и остали мандати народних посланика, а постоји сумња у могућност да посланици делују независно због могућих уцена и притисака.

Већина посланика у Народној скупштини Републике Српске се све време неодговорно понашала. Изневерили су поверење грађана добијено на протеклим изборима и дерогирали основне уставне функције Народне скупштине Републике Српске. Последице које трпи Република Српска због оваквог рада су крајње тешке. Наступила је уставна и политичка криза која је произвела блокаду у функционисању и сарадњи институција Републике Српске.

Нажалост, моја стална инсистирања да се доследно поштују Устав Републике Српске и Општи оквирни споразум за мир у Босни и Херцеговини заједно са његовим анексима нису произвела одговорност и озбиљност код већег броја народних посланика. Напротив, кршења Устава и сарадња са високим представником у кршењу Дејтонског споразума постали су све чешћа догађаји.

Оваква политика Народне скупштине Републике Српске представља озбиљну претњу за интегритет Републике, њено државно

уређење, права и обавезе њених грађана, као и уживање права и испуњавање обавеза Републике Српске установљених Општим оквирним споразумом за мир у Босни и Херцеговини и његовим анексима.

Такође, као председник Републике Српске не видим добру вољу посланика да своја права и обавезе врше у складу са Уставом Републике Српске. Из тога закључујем да већина посланика овог сазива Народне скупштине Републике Српске нема намеру да поштује Уставом Републике Српске и Пословником Народне скупштине Републике Српске утврђену процедуру за избор нове владе. Тиме се створила потреба да се грађанима пружи прилика да новим изборима превазиђу овакво стање.

Због тога у складу са Уставом Републике Српске захтевам да ми доставите мишљење о распуштању Народне скупштине.

Познато Вам је да ми је као председнику Републике и носиоцу права да распустим Скупштину остављено у искључиву надлежност да одредим и рок за одговор. Захтевам да то буде до назначеног рока.

У случају да се оглушите на мој захтев сматраћу да сте ћутањем прихватили аргументе наведене у овом писму.

ПРЕДСЕДНИК
Никола Поглашен

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног уредника:
Душан Весић

Помоћник главног и одговорног уредника:
Јасмина Олујић

Техничко уређење и компјутерски прелом:
Емил Бели, Драган Перић

Лектор:
Зорка Јоксимовић

Председник издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник издавачког савета:
Петар Димовић

Штампа:
Штампарија "СРБИЊЕ"

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија",

Трг победе 3, 11 080 Земун

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године. Министарство за информисање Републике Србије 19. августа 19991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из тарифног броја 8, став 1, тачка 1, алинеја 10 за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

ЗА РЕПУБЛИКУ СРПСКУ
ПРОТИВ ЛОПОВАИ И ЗДАЈНИКА